

Araştırma Makalesi

Gönderim Tarihi: 16.05.2025

Kabul Tarihi: 23.06.2025

Yayın Tarihi: 30.06.2025

Yazıt Kültür Bilimleri Dergisi, 2025, 5(1): 51-57

Research Article

Received Date: 16.05.2025

Accepted Date: 23.06.2025

Published Date: 30.06.2025

DOI Number: 10.59902/yazit.1700779

VÂHİD PAŞA YAZMA ESERLER KÜTÜPHANESİ'NDE KAYITLI 3336 NUmARALI MECMU'Â ÖRNEĞİNİN TANITILMASI*

Introduction of the Mecmu'â Sample Numbered 3336 Registered in Vahid Paşa Manuscript Library

Şeyma AYDIN*

Erdal ADAY*

ÖZ

Türk Halk Edebiyatı alanında yapılan çalışmalara önemli ölçüde kaynaklık eden eserlerden biri de mecmuadır. İçerik olarak oldukça zengin bir türdür ve tabii buna bağlı olarak da kültürel anlamda oldukça zengin bir konu yelpazesine sahiptir. Hâliyle işte bu edebî ve kadim eserlerdeki tür ve konu çeşitliliğine malzeme olan ve üzerinde farklı araştırmalar yapılmasına zemin hazırlayan bir tür de Manzûm Dinî Hikâyelerdir. İlk olarak İslam dininin oluşturduğu medeniyetle İslamiyetin doğduğu coğrafya ve kültürden beslenen, asıl ve nihai amacı müslüman birey ve toplumlara ahlaki bir meziyet kazandırmak olan bu Manzum Dinî Hikâye türü zamanla İslam'ın yayıldığı diğer coğrafya ve kültürlerde de kendine özgü misyonu ile yer edinmeyi başarabilmiştir. Türklerin İslamlaşması çalışmalarında da mürid, şeyh, fakih, derviş, meddah gibi kendi devrinin misyonerleri sayılabilecek toplumu etkileme gücü olan insanlar, bu eserlerin tercüme ve adaptasyon yoluyla edebiyata kazandırılmasını sağlamışlardır. Her ne kadar Arap ve Fars temelli olsalar da müellif ve müstensihlerin maharetleriyle daha millî ve kültürel kimlik kazandırılmak suretiyle orijinal bir hal almışlardır. Kütahya Germiyan Beyliği döneminde oluşturduğu yüksek kültür seviyesini, Osmanlı Devleti döneminde de devam ettirmiş, Divan şiiri, Tekke şiiri ve Halk şiirinin önemli isimlerini yetiştirmiştir. Yunus Emre'nin Risâletü'n Nushiyye adlı eserinin en eski nüshasının Kütahya Vahit Paşa Kütüphanesi'nde bulunması bunun delillerindendir. Bu çalışmada aynı kütüphanede yer alan 3336 numaralı mecmua içerik yönünden bilim dünyasına tanıtılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Türk halk edebiyatı, folklor, mecmua, manzum dinî hikâye, Kütahya

ABSTRACT

One of the works that has been a significant source for studies in the field of Turkish Folk Literature is the mecmu'â. It is a very rich genre in terms of content and naturally has a culturally satisfying range of subjects. Naturally, a genre that provides material for the variety of genres and subjects in these literary and ancient works and prepares the ground for different researches on them is the Poetic Religious Stories. This Poetic Religious Story genre,

* Bu makale, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda hazırlanan *Kütahya Vahid Paşa Yazma Eserler Kütüphanesindeki 3336 Numaralı Mecmuanın Metin Çevirisi ve İncelenmesi* başlıklı yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

* Yüksek Lisans Öğrencisi, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, Kütahya-Türkiye. E-posta: seymaaydin1435@gmail.com. ORCID: 0000-0003-0352-0821.

* Doç. Dr., Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Kütahya-Türkiye. E-posta: erdal.aday@dpu.edu.tr. ORCID: 0000-0002-0287-2991.

which was first nourished by the civilization formed by the Islamic religion and the geography and culture where Islam was born, and whose main and ultimate aim is to provide moral virtue to Muslim individuals and societies, has managed to gain a place in other geographies and cultures where Islam has spread over time with its own unique mission. In the studies on the Islamization of the Turks, people who can be considered as missionaries of their time such as mentors, sheikhs, jurists, dervishes, and storytellers, who have the power to influence the society, have ensured that these works are brought to literature through translation and adaptation. Although they are of Arabic and Persian origin, they have become original by being given a more national and cultural identity through the skill of the authors and copyists. Kütahya maintained the high level of culture it established during the Germiyan Principality period during the Ottoman Empire and raised important names of Divan poetry, Tekke poetry and folk poetry. The presence of the oldest copy of Yunus Emre's Risâlet'n Nushiye in Kütahya Vahit Paşa Library is one of the proofs of this. In this study, the mecmu'a numbered 3336 in the same library is introduced to the world of science in terms of content.

Keywords: Turkish folk literature, folklore magazine, religious story in verse, Kütahya

Giriş

Kadîm ve köklü Türk tarihinde sayısız maddî ve manevî, somut olmayan ve somut kültür mirası bulunmaktadır. Bunlar arasında geçmişin farklı devirlerinde, ferdî ihtiyaçlar ve gayretler neticesinde oluşturulmuş defterler de yer almaktadır. Sığirdili de denilen cönk ve mecmualar bu defterlerdendir.

Mecmua, Arapça kökenli bir kelime olup “cem” kelimesinden müştaktır. Mecmû kelimesinin müennesi olan “mecmua”, “toplanıp biriktirilmiş, tertip ve tanzim edilmiş şeylerin hepsi” (Devellioğlu, 2007: 596) anlamındadır. İçerisinde her alandan bilgi bulunmaktadır. Mecmualar genelde bir veya daha fazla yazar yahut şaire ait çeşitli şekil ve hacimlerdeki dinî, din dışı nesir ya da şiirlerden oluşan derleme eserlerdir. Mecmualar birçok açıdan halk edebiyatındaki cönklerle benzerlik göstermektedir. Başlangıçta ayetler, hadisler, fetvalar, dualar, hutbeler, şiirler, ilahiler, şarkılar, latifeler, lugaz ve muammalar ve faydalı bilgilerin toplandığı not defterleri olarak ortaya çıkmış, zamanla gelişerek düzenli bir kitap ve telif çeşidi özelliği kazanmıştır (Uzun, 2003: 265). Şahsî dert, tasa, aşk gibi hissiyat ve düşünceleri anlatan şiirler; İslam esas ve kaidelerini anlatan şiir, vaaz, hikâye yazıları; çeşitli tılsım ve büyülerle farklı sağaltma yöntemleri; aşk-kahramanlık-tasavvuf konulu manzum dinî hikâyeler ve hatta Klasik Türk Edebiyatı ürünlerinden olan naat, kaside ve gazeller de bulunabilmektedir. Cönkler ve mecmualar yazıldığı dönemlerde insanların herhangi bir edebi gaye veya öğretici kaygı gütmeksizin, özellikle de âşıklar ve saz şairleri tarafından, o an bulundukları ortamda duyduklarını ve öğrendiklerini ya da bizzat kendi bilgilerini, kendi eserlerini kayıt altına almak adına, bireysel olarak hazırlamış oldukları kaynaklardır.

Bir yazma eserin, bir mecmuanın edebiyat ve bilim dünyasına kazandırılması pek çok özel ve kültürel faydayı da beraberinde getirmektedir. Eskiden kullanılıp

zamanla unutulmaya yüz tutmuş gelenekler, halk hekimliğinin nadide doğal tedavi yolları, çok bilinmeyen esrarlı dua ve tılsımlar, mahalli varyantları bulunan destan ve halk hikâyeleri, pek duyulmamış dini tasavvufi metinler, ilahiler, türküler ve hatta adı unutilan kimi şair bu eserlerin içinde tespit edilebilmektedir.

Çalışmaya konu edilen eser de bu mecmua örneklerinden biri olup içerisinde Manzum Dinî Hikâye metinleri ve temel İslâm akideleriyle tasavvufî hususiyetleri anlatan mektep ilahileri ve yine bu minvalde çeşitli manzum ve mensur yazılar bulunmaktadır. Eserde mezkûr tarihten hareketle söylenebilir ki hicrî 1207 yılında yazılmıştır. Kütahya Vahid Paşa Yazma Eserler Kütüphanesi'ne 13 Kasım 2018 tarihinde Afyon Müzesi'nden gelmiştir.

3336 Numara kayıtlı Mecmua eserinin fiziki özellikleri; koyu kahverengi deri ve şemseli ciltle kaplı olup sırt kısmı yamalıdır. 95 varaktan mürekkeptir. Eserin içerisinde mensur bölümler olsa da oldukça geniş bir bölümünde her sayfa çift sütun halinde ve manzum olarak kaydedilmiştir. Her sayfa da 13 satırdan müteşekkildir. Harekeli nesihle kaleme alınmıştır. Eser genel anlamda Eski Anadolu Türkçesi gramer özelliklerini taşımakla beraber yer yer dil kusurları tespit edilmektedir. Tarafımızca bu durumun muhtemel sebeplerinin müellifin tedris durumundan kaynaklı olabileceği veya şahsî bir gayeyle yazıldığından dil mükemmeliyetinin göz ardı edilmesi olduğu tahmin edilmektedir. Bu dil hatalarına; fiillerdeki 2. tekil-çoğul şahıs eki hatası, 3. tekil kişi zamirinin kullanımı hatası, kelime sonu düz ünlü kullanımına aykırı yuvarlak ünlü kullanımı örnek verilebilir. (dutin – satun / dininden – elünle / imdi – şimdi – şimdi / ...) Kimi zaman dil ve yazım kusurları kimi yerde de eserin fiziksel deformasyonundan kaynaklı okumayı zorlaştıran durumlar mevcuttur.

Eserin ilk sayfasında tarihle beraber “Kütüb-i Hâfız Mehemed Efendi” kaydıyla müellifinin ismi bulunmaktadır ve eser, bir dua ve kısa bir ilahi ile başlamaktadır. Devamında eserin hacminin büyük bir kısmını kaplayan Manzum Dinî Hikâye metinleri yer almaktadır. Be hikâye metinlerinin de ilki “Kız Destanı” başlıklı metindir. Manzum Dinî Hikâye metinlerinin geneli eserde “mevlüd” başlığıyla yer almaktadır. Tüm Manzum Dinî Hikâye metinlerinin müşterek yönü her bir hikâye metninde Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v)'in bulunması, olayların vuku bulma zamanının Asr-ı Saadet devri olmasıdır.

Eserdeki Manzum Dinî Hikâye metinlerinin sırası şu şekildedir:

1b – 12b Kız Destanı (285 beyit), 12b – 17b Göz Çıkaran Destanı (137 beyit), 17b - 19a Güğercin Destanı (33 beyit), 19a – 23b Kesik Baş Destanı (113 beyit), 23b – 27a Geyik Destanı (95 beyit), 27a – 36a Ölüm Destanı (228 beyit), 36a – 39a Cârî Mübarek Destanı (84 mısra), 39a – 44a İbrahim Destanı (123 beyit), 44a – 50b Serencâm Ola (164 beyit), 50b – 64b Muhammed Hanefî Destanı (359 mısra) , 64b – 73b Kırk Sualin Yirmi Beşinci Suali (225 mısra), 73b – 76b Duâ-i Sürhubâd (77 mısra), 76b – 77b Münâcât (26 beyit), 77b – 80a Nasihat (62 beyit), 80a – 81b Tövbe

İstiğfar Duası (46 mısra), 81b – 85b İslam ve İmanın şartları sohbeti (100 mısra), 85b – 86a Mektep İlahileri (16 mısra), 86a – 87a Kur'an Okumanın Önemi (24 mısra), 87a – 96a Mevlûd (232 beyit).

Eserin başında yer alan ve “mevlid / destan / kitab” gibi başlıklarla anılan bölümlerin şekil ve muhteva itibariyle Manzûm Dinî Hikâye türü içerisine dahil olduğu hakkında kabul gören görüşler vardır. Manzum Dinî Hikâyelerin temelini yahut ilk halini de destanlar, bilhassa İslâm şuurunu pekiştirmek için Hazreti Ali'nin gazalarını anlatan cenknâme türü oluşturur. İslam öncesi dönemlerde şekillenerek anlatı geleneğinin önemli bir unsuru olan destanlar, İslam dininin kabulüyle birlikte yeni dinin yayılma dönemlerindeki tarihi kişi ve olayların da konu edildiği sözlü anlatılar şeklinde devam etmiştir. İslami dönem manzum veya mensur eserlerinde İslam öncesi destanların baş kahramanı olan “alp” tipinin İslami unsurlarla bezenip “veli, gazi, derviş, alperen” kimliğinde dönüştüğü göze çarpmaktadır (Dinç, 2022: 537). Doğan Kaya bu minvaldeki ilk örneğin 13. yüzyıl öncesine ait olan Kesik Baş Destanı olduğunu belirtmektedir. (Kaya, 2021: 8) Her ne kadar Manzum Dinî Hikâyelerin muhtevası itibariyle İslam'ın ortaya çıkıp tüm insanlığa tanıtıldığı Arap ve Fars kültürü kaynak gösterilse de hikayelerin Türk kültürüyle içselleştirilip bir nevi adapte edilerek oluşturulmasından hareketle rahatlıkla söylenebilir ki bu türden eserler artık birer Türk edebî mahsulüdür.

Yine S. Kumartaşlıoğlu, bir başka örneğini edebiyat alemine kazandırılması için yazmış olduğu “Hikâyet-i Habbal” isimli makalede, bu bahsedilen türü; ilk defa 13. yy.'da görülse de daha ziyade 14. ve 15. yy.'da şekil olarak mesnevi tarzında kaleme alınan ve İslam diniyle yeni tanışan yahut İslamiyet'i en iyi şekilde öğrenmek isteyen insanlara hizmet amacıyla oluşturulan, öğretici vasıfta eserler olarak izah etmektedir. Bu türün kaynakçalarını da devamında şu şekilde belirtmektedir; ilk hedefi İslami şuur oluşturmak olduğundan istifade ettiği eserler de Kur'an-ı Kerimdeki kıssalar, enbiya kıssaları, menâkıb-ı evliya, İslam tarihi, siyer-i nebî, tefsir – hadis kitaplarıdır. Bu kaynakçalardan mülhem oluşturulan Manzum Dinî Hikâyeleri bilhassa halkın cem olduğu mekanlarda fakihler, kıssahan veya meddahlar icra etmekteydi (Kumartaşlıoğlu, 2019: 106).

M. Çavuşoğlu da bu türün müellif, mütercim, müstensih ve icracılarını şu şekilde tasnif etmektedir; ilki kendi dilinin dışında herhangi bir dile hâkim olmayıp daha küçük beylik liderlerinin teveccühü için anlaşılır bir Türkçe kullanan ve Arapça – Farsça tercüme yapan alim ve şairler. İkincisi de tarikat mensubu müritlere telkin gayesi taşıyan şeyhler veya kültürlü derviş kişilerdir. Sonuncusu ise kimisi aynı zamanda ikinci sınıfa da dâhil edilen ve uhrevî kazanç gayesi taşımakla beraber dünyalık ihtiyaçlarını da bu yolla elde eden meddah ve kıssahanlardır (Çavuşoğlu, 1982: 34).

Genellikle “Fâilâtün Fâilâtün Fâilün” vezniyle yazılmakla beraber mensur yazılmış örnekleri de mevcuttur. İçerik ve şekil olarak daha uzun başka mesneviler

olsa da yazıldığı dil itibariyle Amil Çelebioğlu'nun da tanımıyla "halk tipi mesnevi" adıyla ayrılmaktadırlar (Çelebioğlu, 1999: 44). Çünkü bu hikâye örnekleri Eski Anadolu Türkçesiyle kaleme alınan eserler olarak kendini göstermektedir. Bu türün işlevi için N. Aslan, İslamiyet misyonerliği tabirini kullanmakta ve yeni Müslüman olanlara hem fikrî hem kalbî doyum yaşatan didaktik bir tür diye açıklamaktadır (Aslan, 2006: 190). Diğer sözlü edebî ürünlerin işlevinde olduğu gibi dinleyicilere güzel vakit geçirtmek, ortama göre tarikatla ilgili veya İslamî nasihat vermek, hedef kitlenin ahlak ve faziletini pekiştirmek, kısaca ideal insan tipini oluşturmak da Manzum Dinî Hikâyelerin işlevlerindendir.

Manzum Dinî Hikâyelerin en bilindik ve en köklü ve de en fazla varyant nüshaları tespit edilebilenleri arasında "Kız – Hatun – Kesikbaş – Hz. İbrahim – Hz. Fatıma – Geyik – Güvercin" gibi hikâyeler sayılabilir. Buna mukâbil zikredilen bu hikâyelerin tamamının da 3336 Numaralı Mecmu'â örneğindeki varlığını belirtmek yerinde olacaktır. Amil Çelebioğlu'nun mezkûr dönemlerde müellifi belli olmayan "Hatun Destanı, Kıssa-ı Kahkaha, Hz. İsa Destanı" vs. gibi bazı dinî ve cengî hikâyelerin olduğu tespiti de dikkat çekicidir. Çünkü burada adı geçen "Hatun Destanı", 3336 Numaralı Mecmu'â örneğinde ikinci hikâye olarak yer alan *Göz Çıkaran Destanı*'nın farklı bir kayıdır. Yine adı geçen Hz. İsa Destanı da bir başka varyantı olan *Cümcüme Sultan* gibi ölüm ve sonrasını anlatan bir hikâyedir ki 3336 Numaralı Mecmua örneğinde de başka bir versiyonu olarak gösterilebilecek *Serencâm Ola* adlı metin bulunmaktadır (Kaya, 2021: 9 -10-11).

3336 Numaralı Mecmua örneğinde yer alan Manzûm Dinî Hikâyelerin son örneği de başlıksız olup salavât ile başlayan ve yine benzer varyantları bulunan, cenknâme türünde, *Muhammed Hanefî*'nin kahramanlıklarının anlatıldığı bir eserdir. Cenknâme türüyle akla ilk gelen son İslam halifesi Hazreti Ali olsa da yine onun kadar bilinen ve Hz. Ali'nin de oğlu olan Muhammed Hanefî konu edilmektedir. Söz konusu eser, Hz. Ali'nin bir gazasıyla başlar ki bu da Muhammed Hanefî'nin doğumu hadisesine zemin hazırlamak için anlatılmaktadır.

Bu bölümlerin ardından tek sütun hâlinde yazılan "Kırk Sualin Yirmi Beşinci Suâli Budur" adlı bir bölüm vardır ve konu olarak kâinatta ilahlık iddiasında bulunan sultanlardan Şeddâd bin Âd'ın hikâyesi anlatılır. Bu bölümden sonra "Surhûbâd Duâsı" yer almaktadır. "Rih-i Ahmer" adıyla da bilinen bu dua hakkında Kadı İyâz tarafından yazılan Şifâ-i Şerîf isimli eserde bilgi verilmektedir. Bundan sonraki bölümde Süleyman Çelebi'nin Mevlid adlı eserinden bir bölüme yer verilmektedir. Eserin bu kısmından itibaren öyle diğer bölümler gibi uzun bir bölüm bulunmamaktadır. "Mektep İlâhileri" olarak tasnif edilen ve temel İslam esasları ve Allah aşkını anlatan kısa ilahiler şeklinde bölümlere yer verilmektedir.

Tüm bunlara ilaveten 3336 Numaralı Mecmu'â Örneği'nde kimi "Kirdeci Ali, Kul Yusuf" gibi bilinen kimi "Kara Seyyid Hasan, Zeyneddîn, Kâtibül Küttâb Monla Abdullah İbnü Mahmûd Efendi" gibi ilk defa duyulan müellif ve

mùstensihler de tespit edilmiştir. Bu tür eser ve müellif tespitleri, Türk dilinin ve Türk edebî gelişiminin önemli kilometre taşları olarak gör÷lmekte ve bu vesileyle gizli kalmış pek çok kültürel ve edebî alan aydınlatılabilmektedir.

Sonuç

Anadolu coğrafyasında İslam kültürüyle öğretilerinin benimsenmesi ve yayılmasında büyük etkiye sahip kolonizatör Türk dervişlerinin gayesine hizmet etmek için kullandığı en önemli ve tesirli araçları kabul edilen Manzum Dinî Hikâyelerin ilk olarak 13. yüzyıldan ve çoğu 14. – 15. yüzyıldan bu yana oldukça fazla örneğı bulunmaktadır. Bu örnekler müstakil nüshalar halinde veya türlü mecmua ve cönklerde yer almaktadır. Her biri kültürel, millî, dinî ve tarihî değerler taşımakla edebî açıdan da kıymeti artmaktadır. Hem dinî hem kültürel hem tarihî değer atfedilmesinin sebebi şudur ki oldukça eski kaynaklar olmakla tarihî; islam akâidinin öğretilmesi ve ahlak – fazilet değerlerinin pekiştirilmesi amacıyla didaktik nitelik taşımakla dinî; zuhur ettiğı kültür ve coğrafya itibarıyla Arap – Acem menşeli eserlerden tercüme ve adapte yoluyla oluşturulmakla edebî; ancak bunun kendi kültür değerlerimizle sentezlenip zenginleştirilerek daha yeni bir kimlikle oluşturulmasıyla da millî ve kültürel meziyet kazanmaktadır.

3336 Numaralı Mecmua örneğı de bu minvalde önemli ölçüde zenginlik taşımaktadır. Bu vesika sayesinde dönemin dil özellikleri incelenebilmekte, yer alan eserlerin varyantlarının mukayesesi yapılabilmekte, yine muhtelif eserlerin müellif ve müstensihleri dolayısıyla devrin edipleri belirlenebilmekte, mecmua olması sebebiyle bağımsız bölümlerde yer alan kültürel durumlar gün yüzüne çıkarılabilmektedir.

Kaynakça

- Aslan, Namık (2006). “Manzum Dinî Hikâyeler ve Kirdecî Ali’ye Ait Olduğı Söylenen İki Hikâye Metni (Güvercin ve Geyik Destanları)”. *Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(20): 189-207.
- Çavuşoğlu, Mehmet (1982). “Fatih Sultan Mehmed Devrine Kadar Osmanlı – Türk Edebî Mahsullerinde Muhtevânın Tekâmülü”. *Kubbealtı Akademi Mecmuası*, 11: 31-43.
- Çelebioğlu, Amil (1999). *Türk Edebiyatında Mesnevi 15. Yüzyıla Kadar*. İstanbul: Kitabevi Yayınları.
- Dinç, Mustafa (2022). “Dini-Tasavvufi Halk Edebiyatı”. *Türk Halk Edebiyatı El Kitabı*. Ed. Mehmet Ali Yolcu. Çanakkale: Paradigma Akademi Yayınları, 519-601.
- Kaya, Doğan (2021). *Kùltürümüzde Dinî ve Cengî Hikâyeler*. Ankara: Atatürk Kùltür Merkezi Başkanlığı Yayını.

- Kumartaşıoğlu, Satı (2017). *Manzum Dinî Hikâyeler-Bir Mecmu'a Örneğinde*. Konya: Palet Yayınları.
- Kumartaşıoğlu, Satı (2019). "Anadolu Türkçesinin İlk Yazılı Örneklerinden Manzum Dini Hikâyeler Bir Örnek: Hikâyet-i Habbal". *Yeni Türkiye*, 25(106): 583-597.
- Uzun, Mustafa İsmet (2003). "Mecmua". *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, C. 28. Ankara: İSAM Yayınları, 265-268.

Çalışmanın yazarı/yazarları "COPE-Dergi Editörleri İçin Davranış Kuralları ve En İyi Uygulama İlkeleri" çerçevesinde aşağıdaki hususları beyan etmişlerdir:

Etik Kurul Belgesi: Bu çalışma için etik kurul belgesi gerekmemektedir.

Finansman: Bu çalışma için herhangi bir kurum ve kuruluştan destek alınmamıştır.

Destek ve Teşekkür: Yazarlar tarafından çalışmayla ilgili herhangi bir destek veya teşekkür beyanında bulunulmamıştır.

Çıkar Çatışması Beyanı: Bu çalışmanın araştırması, yazarlığı veya yayınlanmasıyla ilgili olarak yazarın/yazarların potansiyel bir çıkar çatışması yoktur.

Yazarın Notu: Bu makale, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda hazırlanan *Kütahya Vahîd Paşa Yazma Eserler Kütüphanesindeki 3336 Numaralı Mecmuanın Metin Çevirisi ve İncelenmesi* başlıklı yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

Katkı Oranı Beyanı: Makalenin tüm bölümleri her iki yazarın eşit orandaki katkılarıyla oluşturulmuştur.

The author / authors of the study declared the following points within the framework of the "COPE-Code of Conduct and Best Practices Guidelines for Journal Editors":

Ethics Committee Approval: Ethics committee approval is not required for this study.

Funding: No support was received from any institution or organization for this study.

Support and Acknowledgment: No statement of support or acknowledgement was made by the authors regarding the study.

Declaration of Conflicting Interests: The authors have no potential conflict of interest regarding research, authorship or publication of this study.

Author's Note: This article is produced from the master thesis titled *A Study on Mecmua Number 3336 Registered in Kütahya Vahitpaşa Manuscript Library* prepared at Kütahya Dumlupınar University, Institute of Graduate Education, Department of Turkish Language and Literature.

Author Contributions: All sections of the article were created with equal contributions from both authors.